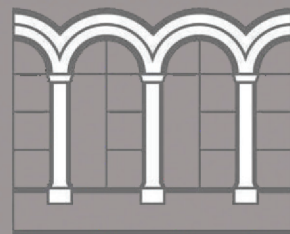

НАТГИСИ ЗАГИСИ

10 (2024)

НАТПИСИ И ЗАПИСИ
INSCRIPTIONS & SCRIPTURES
Vol. X (2024)

Центар за историјску географију и историјску демографију
Филозофског факултета Универзитета у Београду
Народни музеј Пожаревац

НАТПИСИ И ЗАПИСИ
INSCRIPTIONS & SCRIPTURES

Издавачи

Центар за историјску географију и историјску демографију
Филозофски факултет Универзитета у Београду
Народни музеј Пожаревац

Адреса редакције
Чика Љубина 18 – 20, Београд

Електронска пошта
natpisizapisi@gmail.com
rujiste1961@gmail.com
marijakoprivica81@gmail.com

Председник савета
др Гордан Бојковић, виши научни сарадник,
Институт за српску културу, Приштина/Лепосавић

Чланови савета:

др Синиша Мишић, редовни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Никола Самарџић, редовни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Радивој Радић, редовни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Драгиша Бојовић, редовни професор, Филозофски факултет, Ниш;
др Сузана Рајић, редовни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Снежана Божанић, редовни професор, Филозофски факултет, Нови Сад;
Виолета Михајловић, Крушевац.

Главни и одговорни уредник
др Марија Копривица, ванредни професор, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

РЕДАКЦИЈА

др Гордан Бојковић виши научни сарадник (заменик уредника);
др Синиша Мишић, редовни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Данко Леовац, ванредни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Катарина Митровић, виши научни сарадник, Филозофски факултет, Београд;
др Дејан Јечменица, ванредни професор, Филозофски факултет, Београд;
др Дејан Булић, научни сарадник, Историјски институт Београд;
др Александар Узелац, научни саветник, Историјски институт, Београд
др Татјана Суботин-Голубовић, редовни професор, Филозофски факултет;
др Дејан Радичевић, доцент, Филозофски факултет, Београд;
др Александар Николов, редовни професор, Историјски факултет, Софија;
Дејан Радисављевић (секретар редакције)

Редакција се не сматра одговорном за ставове и мишљење аутора текстова (Editorial board holds no responsibility over attitudes and opinions expressed by the authors).

Часопис НАТПИСИ И ЗАПИСИ се штампа један број годишње.

ЦЕНТАР ЗА ИСТОРИЈСКУ ГЕОГРАФИЈУ И ИСТОРИЈСКУ ДЕМОГРАФИЈУ
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
НАРОДНИ МУЗЕЈ ПОЖАРЕВАЦ

НАТПИСИ И ЗАПИСИ
INSCRIPTIONS & SCRIPTURES
10 (2024)

Београд/Пожаревац
2024.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

003:811 (497.11)

НАТПИСИ и записи = Inscriptions & scriptures / главни и
одговорни уредник Марија Копривица. - Vol. 1 (2015)- . -
Београд : Центар за историјску географију и историјску демографију
Филозофског факултета Универзитета у Београду ; Пожаревац :
Народни музеј, 2015- (Ниш : Пунта). - 29 cm

Годишње.

ISSN 2406-2766 = Натписи и записи

COBISS.SR-ID 215293452

САДРЖАЈ/CONTENT

УВОДНА РЕЧ/INTRODUCTION

М. Копривица, <i>Прва деценија Натписа и записа</i>	IX
Д. С. Радисављевић, Библиографија часописа <i>Натписи и записи</i> 1-10 (2015-2024)	XI

МЕТОДОЛОГИЈА/METHODOLOGY

С. Мишић, <i>Натписи и записи - истраживање и публикавање (нови доприноси историјској науци)</i>	1
S. Mišić, <i>Inscriptions and Scriptures - Research and Publication (New Contributions to Historical Science)</i>	9

НАТПИСИ/INSCRIPTIONS

Д. С. Радисављевић, Д. М. Булић, <i>Надгробни натпис Радосава, сина Хрнетиног (Хранетиног), из села Борач у Гружи (последња трећина 14-прва половина 15. века)</i>	13
D. S. Radisavljević, D. M. Bulić, <i>Tombstone Inscription of Radosav, son of Hrneta (Hraneta), from the Village of Borač in Gruža (last third of the 14th - first half of 15th century)</i>	34
Д. Булић, Г. Стојичић, <i>Епиграфски споменици из лапидаријума Народног музеја у Врању</i>	37
D. Bulić, G. Stojičić, <i>Epigraphic Monuments from the National Museum of Vranje</i>	46
Н. Обрадовић, <i>Два племићка надгробника из Мола у Бачкој</i>	47
N. Obradović, <i>Two Noble Tombstones from the Village of Mol in Bačka</i>	54
Д. Петровић, Ђ. Бекчић, <i>Три војна споменика и натпис са чесме у Барајеву</i>	55
D. Petrović, Đ. Bekčić, <i>Three War Monuments and Inscription on the Fountain from Barajevo</i>	61
Г. Бојковић, <i>Крајпуташа из Аљиновића</i>	63
G. Vojković, <i>Monuments (Krajputaši) from Aljinovići</i>	67

ЗАПИСИ/SCRIPTURES

М. Копривица, <i>Запис из Дечанског Поменика о братству Манастира Студенице из 1772. године</i>	71
M. Koprivica, <i>Inscription from the Dečani Pomenik about the Brotherhood of the Studenica Monastery from 1772</i>	80
М. Денчић, <i>Записи из Минеја за мај Граднуличке цркве штампаног у Москви 1758. године</i>	81
M. Denčić, <i>Scriptures from the Menaion for May of the Gradnulica Church printed in Moscow in 1758</i>	87

Давид ПЕТРОВИЋ

Београд

davidpetrovic99@gmail.com

Ђорђе БЕКЧИЋ

Београд

djordjebekcic99@gmail.com

ТРИ ВОЈНА СПОМЕНИКА И НАТПИС СА ЧЕСМЕ У БАРАЈЕВУ

Апстракт: У раду је пажња посвећена споменицима, са елементима крајпуташа, покрај гробља у Барајеву, као и натпису на чесми из друге половине 19. века. Реч је о три крајпуташа са натписима посвећеним војницима који су страдали током Српско-турских ратова, у периоду 1876–1878. године, као и натпису на чесми, из истог периода, а који представља породични спомен локалног занатлије.

Кључне речи: натписи, гробље, крајпуташи, споменици, војници, чесма, Барајево, Србија, 19. век.

У насељу Барајево, седишту истоимене општине, на подручју Града Београда, у непосредној близини и данас активног гробља, налази се неколико споменика крајпуташа. Гробље је смештено на потесу изнад старог градског језгра Багрдан, док се поменути споменици налазе на самом улазу у гробље и прекопута њега.¹ На овом месту запажа се укупно пет споменика, који по свим одликама представљају крајпуташе.² На улазу у гробље смештена су два споменика, оба погнута и зарасла у жбунасто растиње, те је од њих успешно прочитан само један, док је други, због лошег стања и неприступачности, изузет и није предмет овог

рада (сл. 1). Прекопута њих, готово на путу, налазе се још три споменика од којих је један, по величини најмањи, готово у потпуности укопан у земљу, па из истих разлога није био предмет овог рада.³

Сва три обрађена споменика посвећена су војницима страдалим далеко од дома у Српско–турским ратовима, вођеним у периоду од 1876. до 1878. године.⁴ Након окончања сукоба, кроз политику културе сећања одржавана је жива успомена на споменуте ратове и негован је култ хероја.⁵ То се, између осталог, огледало и кроз успостављање медаља и споменица, грађење споменика и писање књига и мемоара.⁶

¹ На ове крајпуташе је указано приликом обиласка и обрађивања споменика са гробља у Барајеву: М. Спасојевић, *Надгробни споменици из XIX века са подручја Барајева*, Натписи и записи 9 (2023) 33.

² Више о крајпуташима видети у Д. Живковић, Социо-историјски услови настанка и функције војничких споменика крајпуташа у српској традиционалној култури, *Војно дело, год. LXX, бр. 5* (2018), 402–405; А. Фостиков, Три војна спомена из села Мланче, *Натписи и записи 7* (2021), 47. нап. 4.

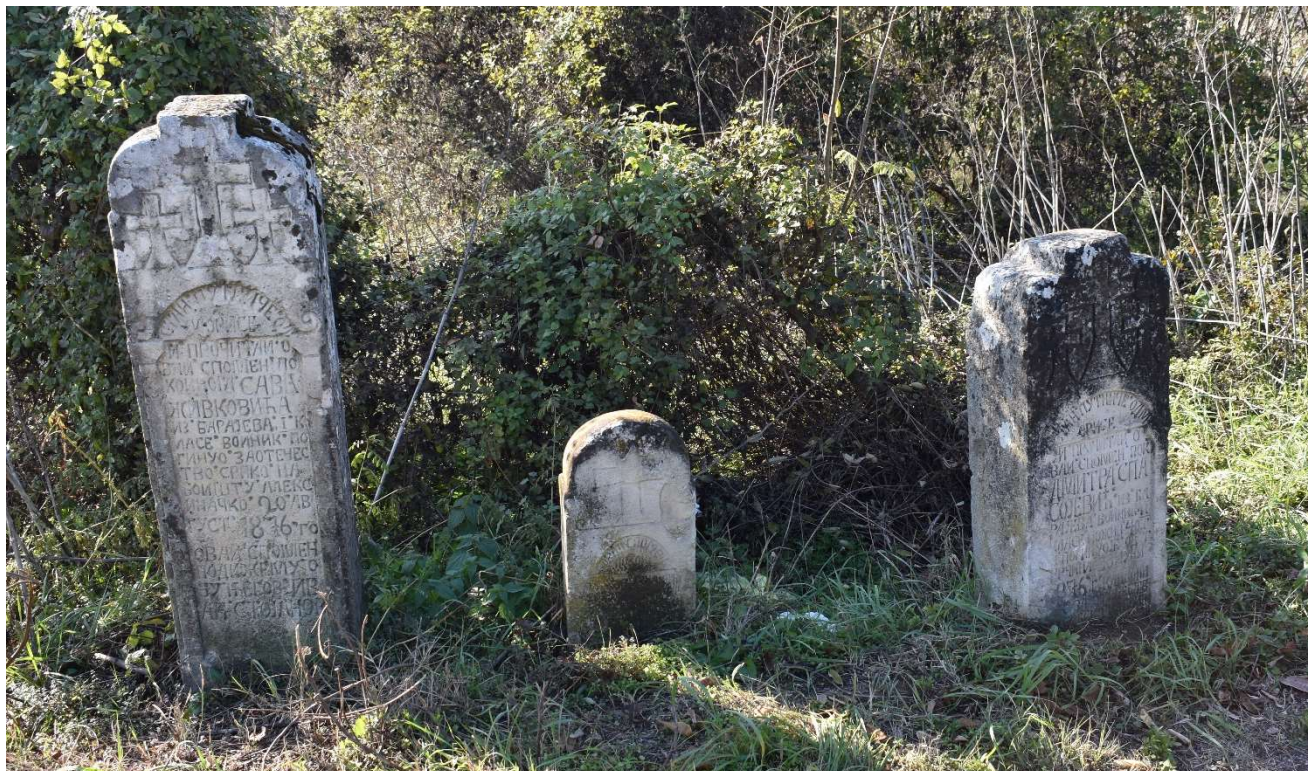
³ Ради боље и лакше прегледности споменици су обележени римским цифрама, а по истом принципу су обележене и приложене фотографије, добијене љубазношћу господина Дејана С. Радисављевића.

⁴ О овој групи војних споменика видети у: Р. Николић, *Камена књига предака : о натписима са надгробних*

споменика западне Србије, Чачак: Народни музеј, 2018, 153–163.

⁵ Т. Д. Анђелковић, Хероји бојног поља – култ руских војника током Српско-турских ратова (1876–1878) у српској визуелној култури 19. века, *Баштина 60* (2023), 385–399.

⁶ Као својеврсну посвету ратницима изгинулим у српско-турским ратовима 1876–1878. године, Милан Ђ. Милићевић је на почетку своје књиге *Краљевина Србија. Нови крајеви* оставио следећи запис: „Вама, који се именима не именујете, него се бројевима бројите; Вама, којима незнан засебних имена украђује спомену личну пошту потомака, али га и штити од жалаца зависти, обичне другарице свих малих душа; Вама, који немадосте кад причати својих мука и својега јунаштва, а доспесте припремити нама живима богату жетву за приче и описе; Вама, који не доживесте

Сл. 1 Споменици из Барајева (фото Д. Петровић)

Крајем фебруара 1878. донета су законска опредељења којима је утврђено која одликовања се додељују учесницима ратова за ослобођење и независност. Поред Таковског крста из 1865. године, додељиване су и новоустановљене златна и сребрна медаља за храброст, златна и сребрна медаља за ревносну службу, бронзана споменица за рат 1876, 1877, 1878. године, као и похвалне дипломе и почасни чиновници за старешине у народној војсци. Укупно је цивилима, војницима и официцима подељено

радости гледати тековину отаџбине, плаћену вашом крвљу, а имадоште славу положити за њу главе своје; Вама, који своју љубав према отаџбини својом крвљу записасте, а никакве награде не сачекасте; Вама, који покајасте Ђеле-Кулу, и стадоште напоредо с друговима Синђелићевим; Вама, осветници Видова Дана, који још не допресте до гроба Обилићева, али костима својим прокрчисте најпоузданије путе на Косово; Вама, јуначки хртници српскога васкрса, чија гробља бележе други одморак српске државне обнове; Вама, незнанима, који мртви подсећате живе да у три пута Бог помаже; Вама, који узесте на се смрт, да другима остане живот; Вама, који умресте незнани, да кроз векове живе знани и срећни – синови и унучи ваши; Вама, јато соколова, који се не знате сваки по свом малом личном имену, али који ћете се до века славити крупним општим именом: **Пали за отаџбину**; Вама, да осветли вашу славу и нашу тековину, ужиже ову

6.386 одликовања, што српских, што руских.⁷ Када је споменичка култура у питању, чувени су примери изградње цркве Свете Тројице, као спомен цркве посвећене пуковнику Николају Рајевском, погинулом у бици код Горњег Адровца, као и изградња споменика изгинулим руским добровољцима на Рујевици код Алексинца.⁸ За време власти династије Обреновић, а и касније, подигнути су још бројни споменици посвећени најчешће ослободиоцима појединих градова, попут споменика осло-

подушну свећу Захвални М. Ђ. Милићевић: М. Ђ. Милићевић, *Краљевина Србија. Нови крајеви*, Београд, 1884, VII–VIII.

⁷ *Српске новине*, број 52, 7/19. март 1878. год; *Обреновићи у музејским и другим збиркама Србије II*, ур. А. Марушић и А. Боловић, Горњи Милановац 2014, 68–69, 268; П. Опачић, С. Скоко, *Српско-турски ратови 1876–1878*, Београд 1981, 304.

⁸ Споменик је откривен 8/20. новембра 1880. године, а на свечаности су говориле бројне истакнуте личности из јавног живота Кнежевине Србије, попут митрополита Михаила, генерала Михаила Черњајева, министра Стојана Новаковића, архимандрита Нићифора Дучића и других. Више видети у: *Свечаност открића споменика на Рујевици код Алексинца 8. новембра 1880*, Београд 1881, III–XXIV; Т. Д. Анђелковић, нав. дело, 393–395.

бодиоцима Куршумлије (1896), Врања (1903), Пирота (1924), Ниша (1937), споменика мајору Илићу (1907) и других.⁹ Посебну врсту сведочанства представљају и бројна спомен-гробља, крајпуташа и надгробни споменици учесника у овим ратовима. Мање или веће групе оваквих споменика могу се наћи широм Србије. Иако не представљају резултате државне културне политике, на овим споменицима примећујемо одређене устаљене обрасце и форме када су у питању натписи и орнаменти.¹⁰

Од поменутих споменика из Барајева, прва два белега помињу војнике страдале у Првом српско–турском рату, док се последњи односи на војника погинулог у Другом српско–турском рату. Слова натписа уклесана су и потом испуњена црном бојом, која се због атмосферарилија времена испрала. Посебних ликовних елемената нема, изузев три крста која се налазе на сва три спомена изнад натписног поља, док бочне и задња страна нису украшаване. Натписна поља су удубљена и лучно сведена, а лучне сводове носе стилски клесани стубићи (I, II). Сва три споменика припадају типу усадника и изведени су од тесаног камена – кречњака, са мање (I) или више заобљеним врхом (II, III). На врховима споменика, на темену, исклесане су главице, односно јабуке, по свему судећи као додатак за постављање капе.¹¹

Чесма која је предмет овог рада, налази се у центру насеља, на прилазу барајевском мосту, а подигао ју је Радивоје Петровић, чија се механа налазила у близини, за помен свој и своје породице. Историја ове чесме тесно је везана за механу, чији је власник дао да се она изгради и о томе остави сведочанство у виду плоче са натписом. Локално сећање говори да је краљ Милан, често долазећи у лов у Липовицу, одседао у барајевској механи, те да је баш он дозволио да се недалеко од ње подигне и чесма. Према информацијама Завода за

заштиту споменика културе града Београда, механа у Багрдану је око 1880. године претрпела извесне архитектонске промене које су, према тада важећем закону, морале бити спроведене, а извршио их је управо поменути механџија Радивоје Петровић.¹²

Сви текстови на споменицима који се доносе у овом раду датовани су према старом јулијанском календару. Језик и писмо на појединим местима садрже елементе превуковског говора, док су речи спајане и раздвајане у складу са простором, што је честа пракса. Текстови су пренети у оригиналу, уз основно решавање скраћеница, а како су сви на језику из друге половине 19. века, није било потребе да се њихов садржај преводи на савремени језик.

I Споменик Дмистра Спасојевића

Први у низу споменика припада Дмистру Спасојевићу и израђен је од белог камена. Горња половина белега је услед старости и неодржавања патинирала али се на њој могу разазнати три уклесана крста, један већи у средини и два мања са обе стране. Испод ликовног приказа крстова је удубљено натписно поље, лучно сведено, са стубовима са стране. Због укопаности споменика у земљу било је могуће прочитати укупно тринаест редова текста који почиње уобичајеним позивом пролазнику да застане и ода почаст палом војнику (сл. 2):¹³

- |1| СТАН ПУТНИЧЕ· ОДМ
- |2| ОРИ СЕ
- |3| И ПРОЧИТАИ· О
- |4| ВАИ СПОМЕН· ПОК[ОЈНОГ]
- |5| ДМИТРА· СПА
- |6| СОЈЕВИЋ: ИЗ· БА
- |7| РАЈЕВА· ВОИНИК· II

⁹https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=43974;

https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45337;

https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45635;

https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45978;

https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=44235 (сајтови посећени 26.11.2024); Т. Зебић, *Споменик ослободиоцима*

Пирота у Тијабари, Пиротски зборник број 42 (2017), 73–85, 73–75.

¹⁰ Р. Николић, *нав. дело*, 147–152; С. Савовић, *Срце у камену. Крајпуташа и усамљени надгробници рудничко-таковишког краја*, Београд 2009, 9–13.

¹¹ За сличне примере видети: С. Савовић, *нав. дело*, 114–117.

¹²https://beogradskonasledje.rs/katalog_kd/stara-mehana-u-barajevu (сајт посећен 27.11.2024).

¹³ За примере оваквог позивања видети: С. Савовић, *нав. дело*, 283–284, 346.

- |8| КЛАСЕ¹⁴ ПОЖИВ[Е]·40: Г[ОДИНА]
- |9| И· ПОГИНУО ЈЕ· ОД Т
- |10| УРЧИНА 30: ЈУНИ
- |11| 1876: Г·[ОДИНЕ] КАИ ВОИН
- |12| ИК· ЗА ОТЕЧЕСТВ
- |13| О СРБСКО НА БОИШ[...]

се може претпоставити да их је израдио исти мајстор по истом обрасцу. Удубљено натписно поље, лучно сведено и са стубовима са стране, садржи текст у седамнаест редова. Белег је добро очуван и могуће је прочитати садржај епитафа у целости (сл. 3):

Сл. 2 Споменик Дмитра Спасојевића
(фото Д. Радисављевић)

II Споменик Сава Живковића

Споменик Сава Живковића, највећи је и најбоље очуван из ове групе. Обликом, украсима, начином извођења натписног поља и садржајем текста доста сличи претходно описаном, па

Сл. 3 Споменик Сава Живковића
(фото Д. Радисављевић)

- |1| СТАН· ПУТНИЧЕ· ОД
- |2| МОРИ СЕ
- |3| И· ПРОЧИТАИ· О
- |4| ВАИ· СПОМЕН· ПО·
- |5| КОИНОГА· САВА
- |6| ЖИВКОВИЋА

¹⁴ Војска Кнежевине Србије је била подељена према годинама старости пореских обвезника на три класе: прву од 20 до 35, другу од 35 до 50 и трећу преко 50

година старости. (П. Опачић, С. Скоко, нав. дело, 25–32.)

- |7| ИЗ· БАРАЈЕВА: I· K
- |8| ЛАСЕ· ВОИНИК· ПО
- |9| ГИНУО· ЗА ОТЕЧЕС
- |10| ТВО· СРП[С]КО· НА
- |11| БОИШТУ· АЛЕКС
- |12| ИНАЧКО· [М] 20· АВ
- |13| ГУСТ· 1876· ГО[ДИНЕ]
- |14| ОВАИ СПОМЕН
- |15| ПОДИЖЕ МУ· О
- |16| ЧУ· [Х] ЊЕГОВ· ИВ
- |17| АН· СТОЈАНОВ

- |1| ОВАИ СПОМЕН· ПОКОЈ
- |2| НОГ ТОДОРА· НИКО
- |3| ЛИЋА· ВОИНИКА: I· КЛА
- |4| СЕ ИЗ БАРАЈЕВА ПОГИН
- |5| О НА· ВРАЊСКОМ ВИСУ
- |6| БОРЕЋИ СЕ· СА· ТУРЦИМ
- |7| А· РАДИ· ПРОШИРЕЊА
- |8| СРБИЈЕ·^у 1878 Г· [ОДИНИ] У ЗИ
- |9| МЕ· СПОМЕН· ПОДИЖЕ
- |10| ЊЕГОВ БРАТ
- |11| АЛЕКСА НИКОЛИЋ

III Споменик Тодора Николића

Војник Тодор Николић, коме је посвећен овај спомен, био је учесник у Српско–турским ратовима, а погинуо је 1878. године на Врањском вису. Његов крајпуташ садржи, изнад натписног поља, које није удубљено, и приказ три крста, док се испод њих налази текст садржан у једанаест редова (сл. 4):

Сл. 4 Споменик Тодора Николића
(фото Д. Радисављевић)

Барајево је у годинама Српско–турских ратова административно припадало Посавском срезу Београдског округа. Претпостављамо да су поменути регрути највероватније били распоређени у Београдској бригади Шумадијске дивизије Моравске војске. Према датовању на споменику Саво Живковић је вероватно погинуо током битке код Горњег Адровца 1. септембра 1876. године. Датовање и подаци са споменика Дмитра Спасојевића упућују на закључак да је, по свему судећи, погинуо на Кључевом долу 11. јула исте године, у борбама у којима су учествовали и батаљони друге класе. Када је у питању погибија Тодора Николића, извесно је да је он пострадао приликом борби за ослобођење Врања 30. јануара, у којој су учешће узели и војници Београдске бригаде.¹⁵

Чесма механције Радивоја Петровића

Чесма се налази на прилазу барајевском мосту, троугаоне је основе, грађена од камених квадера. На врху се налази капа, такође троугаоне основе, док је при дну озидано корито. На горњем делу чесме налази се ктиторска плоча са удубљеним, правоугаоним, натписним пољем на коме је садржан текст у девет редова (сл. 5):

- |1| Под· Владом· Његовог· Висо
- |2| чанства· Књаза· Србског·
- |3| М: М· Обреновић IV
- |4| овај· водоисточник· подиже·
- |5| и озидо о свом· трошку
- |6| Радивоје· Петровић· меа

¹⁵ С. Грујић, *Српско–турски рат 1876–77. год. Операције тимочко-моравске војске: белешке и успомене ђенерала Саве Грујића*, књига 1, свеске 1 и 2, Београд,

1901, 96; П. Опачић, С. Скоко, нав. дело, 90, 129–130, 287–289.

Сл. 5 Чесма Радивоја Петровића (фото Д. Радисављевић)

- [7] ница· из· Барајева· за· здравље
 [8] своје· и· своје· вамилије· 1879-г[одине]
 [9] зида· и· потписа маистор· Никола· Крстић

Извори и литература

А. Фостиков, *Три војна спомена из села Мланче*, Натписи и записи 7 (2021)

Д. Живковић *Социо-историјски услови настанка и функције војничких споменика крајпуташа у српској традиционалној култури*, Војно дело, Год. LXX, бр. 5 (2018)

М. Ђ. Милићевић, *Краљевина Србија. Нови крајеви*, Београд, 1884.

М. Спасојевић, *Надгробни споменици из XIX века са подручја Барајева*, Натписи и записи 9 (2023)

Обреновићи у музејским и другим збрикама Србије II, ур. А. Марушић и А. Боловић, Горњи Милановац, 2014.

П. Опачић, С. Скоко, *Српско-турски ратови 1876–1878*, Београд, 1981.

Р. Николић, *Камена књига предака : о натписима са надгробних споменика западне Србије*, Чачак : Народни музеј, Чачак, 2018.

С. Грујић, *Српско-турски рат 1876–77. год. Операције тимочко-моравске војске: белешке и успомене ђенерала Саве Грујића*, књига 1, свеске 1 и 2, Београд, 1901.

С. Савовић, *Срце у камену. Крајпуташа и усамљени надгробници рудничко-таковског краја*, Београд, 2009.

Т. Д. Анђелковић, *Хероји бојног поља – култ руских војника током Српско-турских ратова (1876–1878) у српској визуелној култури 19. века*, Баштина 60 (2023)

Т. Зебић, *Споменик ослободиоцима Пирота у Тијабари*, Пиротски зборник број 42 (2017)

Свечаност открића споменика на Рујевици код Алексинца 8. новембра 1880, Београд, 1881.

Електронски извори:

https://beogradskonasledje.rs/katalog_kd/star-a-mehana-u-barajevu

[https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=43974;](https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=43974)

[https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45337;](https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45337)

[https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45635;](https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45635)

[https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45978;](https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=45978)

https://nasledje.gov.rs/index.cfm/spomenici/pregled_spomenika?spomenik_id=44235

David Petrović

Đorđe Bekčić

THREE WAR MONUMENTS AND THE INSCRIPTION ON THE FOUNTAIN FROM BARAJEVO

The paper focuses on memorials, with elements of tombstones, which are today also well known by the name of *krajputaši*, and the fountain from the second half of the 19th century. On this occasion, three monuments located near the cemetery in Barajevo were analyzed. These are monuments dedicated to soldiers who died during the Serbian–Turkish Wars (1876–1878), as well as a fountain from the same period, which represents a family memorial of a local innkeeper. All three monuments contain characteristic inscriptions for military monuments.